

老子

รู้ , รู้
เลาเจ้อ
วิถีแห่งยอดคน

วิถีแห่งยอดคน ที่ล้ำค่าเหนือกว่าคนธรรมดา
ที่ชาวจีนกว่า 2,000 ปี ยึดถือเป็นแสงสว่างแห่งชีวิต

ภัทร: ฉลาดแพथย์ และธีระวุฒิ ปัญญา

老子

強，柔

เสวเจอ

วิถีแห่งยอดคน

ภัทร: จลาตแพพย์ และธีระวุฒิ ปัญญา

วิถีเล่าจื้อ วิถีแห่งยอดคน

โดย ภัทระ ฉลาดแพทย์ และธีระวุฒิ ปัญญา

© สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามทำการลอกเลียนไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือเล่มนี้ นอกจากนี้จะได้รับอนุญาต

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

ภัทระ ฉลาดแพทย์.

วิถีเล่าจื้อ วิถีแห่งยอดคน.--กรุงเทพฯ : แสบปั๊บุ๊ค, 2564.

168 หน้า

1. ปรัชญาจีน. I. ธีระวุฒิ ปัญญา ชื่อผู้แต่งร่วม., II. ชื่อหนังสือ.

181.114

ISBN : 978-616-578-044-5

จัดพิมพ์โดย

สำนักพิมพ์ Happy Book

ในเครือบริษัท เพชรประกาย จำกัด

81 อาคารเพชรประกาย ถนนเสรีไทย

แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ 10510

โทรศัพท์ 0 2540 5535 # 103 โทรสาร 0 2540 5568

Homepage : <http://www.phetpraguy.com>

พิมพ์ที่

บริษัท โรงพิมพ์มิตรสัมพันธ์กราฟฟิค จำกัด

520-530 ซอยเพชรเกษม 4 ถนนเพชรเกษม

แขวงท่าพระ เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพฯ 10600

จัดจำหน่ายโดย

บริษัท อมรินทร์ บุ๊ค เซ็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-จตุรนต์

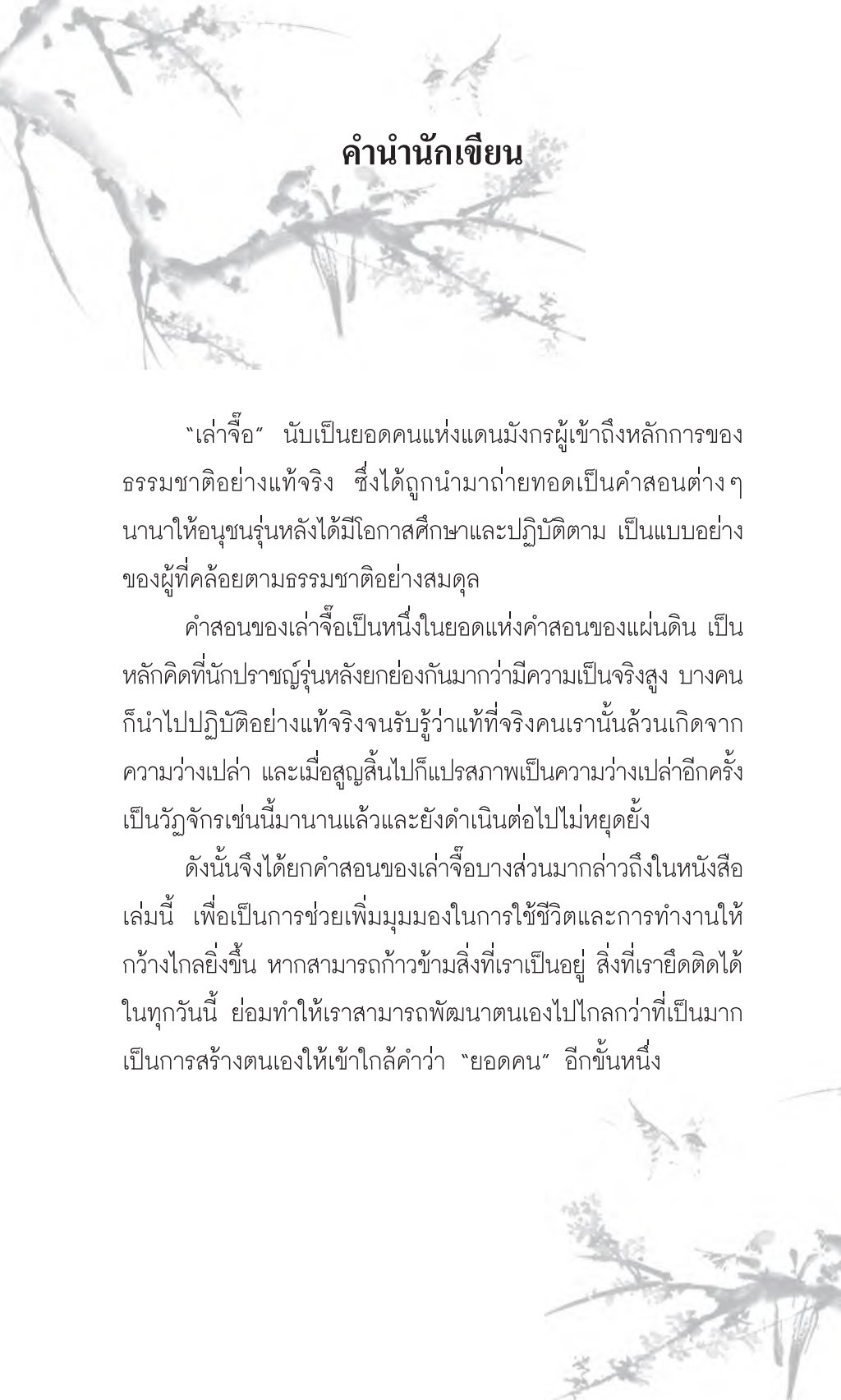
ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกรวย นนทบุรี 11130

โทรศัพท์ 0 2423 9999 โทรสาร 0 2449 9500-6

Homepage : <http://www.naiin.com>

ราคา 185 บาท

•ที่ปรึกษาจิตตัมศักดิ์. พลเอกกิตติ รัตนฉายา ภาณุพงศ์ ศักดาทร อ.ดร.พิสิฏฐ์ โคตรสุโพธิ์
•บรรณาธิการบริหาร. ภัทระ ฉลาดแพทย์ •รองบรรณาธิการบริหาร. ไอรดา ฉลาดแพทย์
•ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร. ภาณุศร เครือปัญญาดี •บรรณาธิการ. ธีระ ฉลาดแพทย์
•ผู้จัดการฝ่ายผลิตและบรรณาธิการ. สุกฤดา พลอยเหลี่ยม •ผู้ช่วยบรรณาธิการ.
ภัทรธิดา ชัยเพชร •กองบรรณาธิการ. นพมาศ วรรณวงศ์ •ฝ่ายกราฟิกและรูปเล่ม.
กรรพิก เชาส์ บุ๊คเวิร์ม พบลิชซึ่ง นพดล ปัญญาคำ •การตลาด กิจกรรมพิเศษ. วาสนา ชัดศรี
วรพล ไผ่แดง

คำนำนักเขียน

“เล่าจื้อ” นับเป็นยอดคนแห่งแดนมังกรผู้เข้าถึงหลักการของธรรมชาติอย่างแท้จริง ซึ่งได้ถูกนำมาถ่ายทอดเป็นคำสอนต่าง ๆ นานาให้อนุชนรุ่นหลังได้มีโอกาสศึกษาและปฏิบัติตาม เป็นแบบอย่างของผู้ที่คล้อยตามธรรมชาติอย่างสมดุล

คำสอนของเล่าจื้อเป็นหนึ่งในยอดแห่งคำสอนของแผ่นดิน เป็นหลักคิดที่นักปราชญ์รุ่นหลังยกย่องกันมากว่ามีความเป็นจริงสูง บางคนก็นำไปปฏิบัติอย่างแท้จริงจนรับรู้ว่แท้ที่จริงคนเรานั้นล้วนเกิดจากความว่างเปล่า และเมื่อสูญสิ้นไปก็แปรสภาพเป็นความว่างเปล่าอีกครั้ง เป็นวัฏจักรเช่นนี้มานานแล้วและยังดำเนินต่อไปไม่หยุดยั้ง

ดังนั้นจึงได้ยกคำสอนของเล่าจื้อบางส่วนมากล่าวถึงในหนังสือเล่มนี้ เพื่อเป็นการช่วยเพิ่มมุมมองในการใช้ชีวิตและการทำงานให้กว้างไกลยิ่งขึ้น หากสามารถก้าวข้ามสิ่งที่เราเป็นอยู่ สิ่งที่เรายึดติดได้ในทุกวันนี้ ย่อมทำให้เราสามารถพัฒนาตนเองไปไกลกว่าที่เป็นมาก เป็นการสร้างตนเองให้เข้าใจคำว่า “ยอดคน” อีกขั้นหนึ่ง

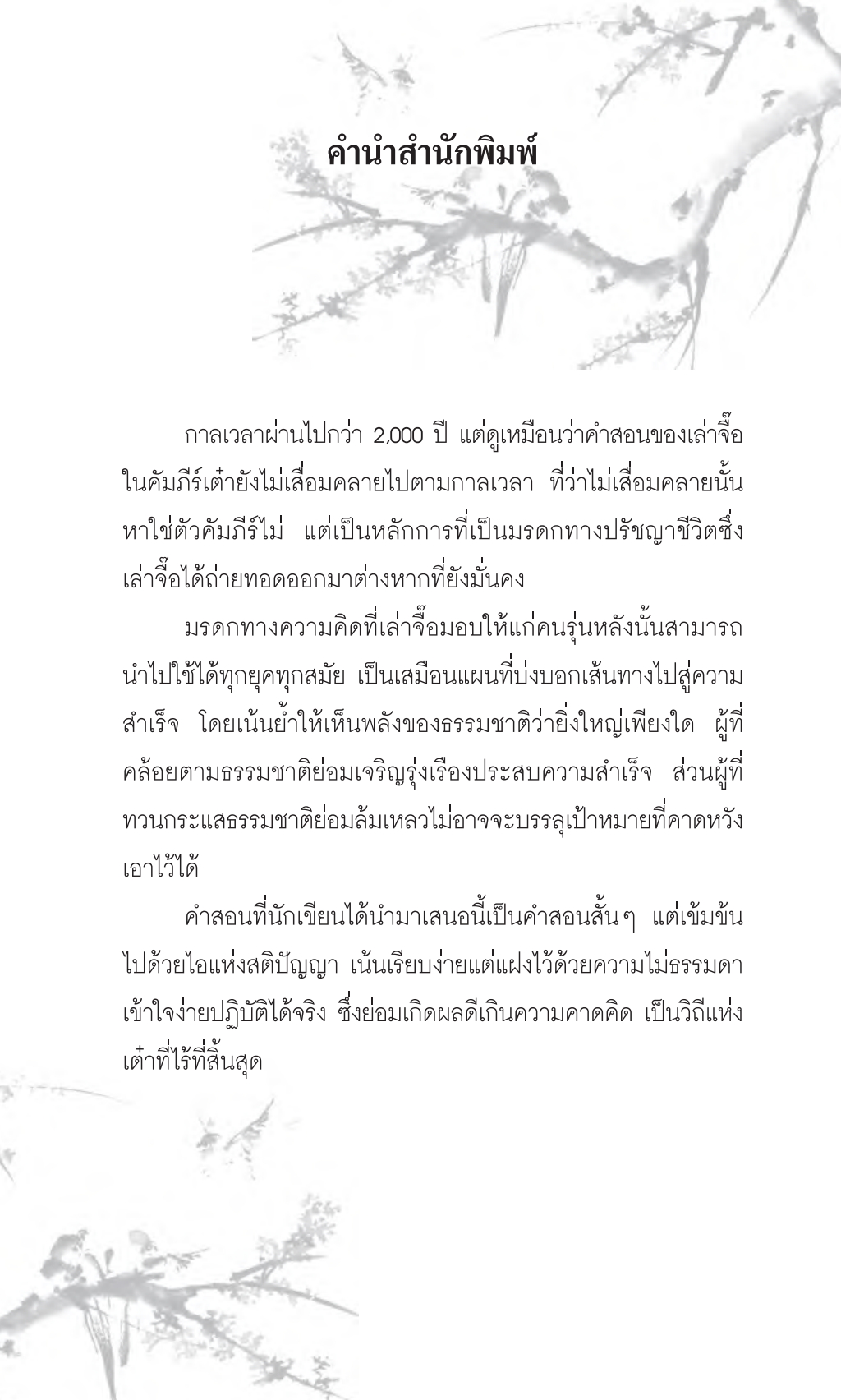

อันที่จริงคนเราทุกคนล้วนต้องการพัฒนาตนเองให้ดีกว่าเดิม
แทบทั้งสิ้น ซึ่งคนจำนวนไม่น้อยก็ทดลองแนวทางต่างๆ ตามความเชื่อ
และศรัทธาของตนเอง บางคนก็ประสบความสำเร็จบางคนก็ล้มเหลว
ไม่เป็นท่า ส่วนหนึ่งก็เกิดมาจากแนวทางที่เลือกใช้นั้นผิด อีกส่วนหนึ่ง
ก็เกิดมาจากตนเองที่ยังเข้าไม่ถึงแนวทางเหล่านั้น หรือพยายามไม่
เพียงพอ

หลักของเล่าจื๊อเป็นอีกหนึ่งวิถีทางที่สามารถนำมาปรับใช้ได้กับ
การใช้ชีวิตและการทำงาน เชื่อว่าจะสามารถพัฒนาทำให้ผู้อ่านทุก
ท่านได้เข้าใจความสำเร็จอีกขั้นหนึ่ง และจะทำให้เห็นว่าเล่าจื๊อได้
ทิ้งมรดกทางความคิดอันมีค่าไว้ให้คนรุ่นหลังอย่างเราๆ เช่นไรบ้าง

ภัทระ ฉลาดแพทย์

คำนำสำนักพิมพ์

กาลเวลาผ่านไปกว่า 2,000 ปี แต่ดูเหมือนว่าคำสอนของเล่าจื๊อในคัมภีร์เต๋ายังไม่เสื่อมคลายไปตามกาลเวลา ที่ว่าไม่เสื่อมคลายนั้นหาใช่ตัวคัมภีร์ไม่ แต่เป็นหลักการที่เป็นมรดกทางปรัชญาชีวิตซึ่งเล่าจื๊อได้ถ่ายทอดออกมาต่างหากที่ยังมีนัยคง

มรดกทางความคิดที่เล่าจื๊อมอบให้แก่คนรุ่นหลังนั้นสามารถนำไปใช้ได้ทุกยุคทุกสมัย เป็นเสมือนแผนที่บ่งบอกเส้นทางไปสู่ความสำเร็จ โดยเน้นย้ำให้เห็นพลังของธรรมชาติว่ายิ่งใหญ่เพียงใด ผู้ที่คล้อยตามธรรมชาติย่อมเจริญรุ่งเรืองประสบความสำเร็จ ส่วนผู้ที่ทวนกระแสธรรมชาติย่อมล้มเหลวไม่อาจจะบรรลุเป้าหมายที่คาดหวังเอาไว้ได้

คำสอนที่นักเขียนได้นำมาเสนอนี้เป็นคำสอนสั้นๆ แต่เข้มข้นไปด้วยไอแห่งสติปัญญา เน้นเรียบง่ายแต่แฝงไว้ด้วยความไม่ธรรมดา เข้าใจง่ายปฏิบัติได้จริง ซึ่งย่อมเกิดผลดีเกินความคาดคิด เป็นวิถีแห่งเต๋าที่ไร้ที่สิ้นสุด

ไม่ว่าปัจจุบันนี้ท่านผู้อ่านทั้งหลายจะอยู่ในตำแหน่งหน้าที่การงานใด หรืออยู่ในสถานภาพไหนก็แล้วแต่ ก็สามารถใช้คำสอนของเล่าจื๊อตามวิถีแห่งเต๋าเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตหรือการทำงานก็ได้ ย่อมจะทำให้พบพานความสำเร็จตามที่ปรารถนาเอาไว้ในสักวันหนึ่งในอนาคต หากว่าไม่ทอดทิ้งหรือล้มเลิกไปเสียก่อน

2,000 กว่าปีมาแล้วหลักคำสอนของเล่าจื๊อได้ถูกนำไปปฏิบัติเป็นอย่างมาก ซึ่งก็ปรารถนาว่าสิ่งที่ถ่ายทอดลงไปในหนังสือเล่มนี้ จะเป็นส่วนหนึ่งที่เติมเต็มฝันและความสำเร็จให้แก่ท่านผู้อ่าน ไม่ว่าท่านจะกำลังเดินอยู่บนเส้นทางสายใดก็แล้วแต่...

บรรณาธิการ

ส า ร บั ญ

ทุกสิ่งล้วนมีสองด้านคู่กัน	9
ความอยากล้วนเกิดจากการให้ความสำคัญมากเกินไป	13
รู้จักทำตัวให้ว่างเปล่า	16
รู้จักใช้ชีวิตเพื่อผู้อื่น	20
จงทำตัวดูเจ๋งน้ำ	24
สรรพสิ่งย่อมผันแปร	27
สิ่งที่มีประโยชน์คือสิ่งที่ไม่มี	31
รักษาความเรียบง่าย ลดทอนความฟุ้งเฟ้อ	35
ทุกสรรพสิ่งล้วนวนกลับ	38
เกิดเป็นคนควรบั่นทอนความเห็นแก่ตัว	41
รู้จักรักษาความอ่อนน้อมถ่อมตนไว้กับตัว	44
ละทิ้งความลำเอียงในตนเอง	48
รู้จักหนักแน่นและสงบจึงดี	51
ชัยชนะเป็นสิ่งที่ไม่ยั่งยืน	55
หลีกเลี่ยงการตัดสินใจด้วยความรุนแรง	59
รู้จักทำความเข้าใจผู้อื่น	63
ทำภารกิจใหญ่ ต้องทำตัวไม่ยิ่งใหญ่จึงจักสำเร็จ	67
สิ่งที่มองไม่เห็น ไซ้ว่าจะไร้ประโยชน์เสมอไป	71
ใช้อ่อนชนะแข็งเป็นดีที่สุด	75
รู้จักเพียงพอ จึ่งจะดำรงอยู่อย่างพอเพียง	79

ความสำเร็จมาจากสิ่งใด	83
มหันตภัยที่ชื่อว่า “ความอยาก”	87
ความรู้ที่เกิดจากสติปัญญา	91
ปลุกฝังจิตใจให้อยู่ในแง่บวก	95
รู้จักทะนุถนอมชีวิต	99
ช่วยเหลือโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน	103
ให้รู้สึกตัวอยู่เสมอ	107
เกิดเป็นคนต้องเชี่ยวชาญสักอย่าง	111
วางตัวให้เป็นกลางอย่างธรรมชาติ	115
วิถีแห่งผู้รู้	119
พื้นฐานของผู้ปกครองที่ควรมี	123
ภารกิจยิ่งใหญ่ ย่อมเริ่มต้นจากเรื่องเล็กน้อย	127
มองทุกสิ่งให้ยากเข้าไว้ บางทีก็มีข้อดีเหมือนกัน	131
ลงมือทำเมื่อยามสงบ ย่อมป้องกันความเสียหายได้ง่ายกว่า	135
ความสำเร็จแท้จริง ย่อมมาจากก้าวแรกเสมอ	139
ความสำเร็จต้องการความเสมอต้นเสมอปลาย	143
รู้จักเสียสละตนเพื่อส่วนรวม	147
ชัยชนะได้มาเพราะการวางตัวที่เหมาะสม	151
คุณต้องดูที่จิตใจ	155
อย่าอวดรู้เกินตน เพราะไม่เกิดประโยชน์อันใด	160
สรุป	165

老子

ทุกสิ่งล้วนมีสองด้านคู่กัน

...ได้ฟ้านี้ทุกคนรู้ว่าความงามเป็นความงาม
ก็เพราะมีความน่าเกลียดอยู่
ทุกคนรู้ว่าความดีเป็นความดี
ก็เพราะมีความไม่ดีอยู่...

ในวิถีของเต๋านั้นเชื่อว่าทุกสรรพสิ่งล้วนที่จะมีสองด้านที่แตกต่างกัน แม้จะแตกต่างแต่ก็เกื้อกูลกันอย่างน่าประหลาดยิ่ง ดังความมืดคู่กับความสว่าง ความชั่วคู่กับความดี เป็นต้น การมีสิ่งหนึ่งก็เพราะแสดงให้เห็นว่ายังมีอีกสิ่งหนึ่ง ทั้งสองฝ่ายต่างแสดงการมีอยู่ของอีกฝ่ายหนึ่ง

สิ่งสองสิ่งที่ต่างกันคนละขั้วย่อมเป็นเครื่องชี้วัดว่าอีกสิ่งหนึ่งเป็นเช่นไร ดังนั้นเราต้องเข้าใจธรรมชาติของสิ่งเหล่านี้จึงจะได้อยู่ด้วยความสุข และอย่าได้เกลียดชังสิ่งใดเป็นพิเศษ หรือชอบสิ่งใดมากกว่าสิ่งใด เพราะนั่นจะเป็นการสร้างกิเลส ความอยากได้ ความเกลียดชังขึ้นมาภายในจิตใจอย่างไม่ทันรู้ตัว

ในการทำงานเมื่อมีความสำเร็จ ก็ต้องมีความล้มเหลวเคียงคู่กัน ไม่มีผู้ใดที่จะประสบความสำเร็จโดยไม่เคยล้มเหลวมาก่อน และไม่มีผู้ใดที่จะล้มเหลวเพียงอย่างเดียวโดยไร้ซึ่งความสำเร็จ ความสำเร็จและความล้มเหลวล้วนเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตการทำงาน ซึ่งเราจำเป็นต้องเข้าใจว่าเป็นเรื่องธรรมชาติ ควรปล่อยวางเสียบ้าง อย่ายึดติดมากเกินไป

ผู้ที่ยึดติดกับความล้มเหลวเดิมๆ ย่อมเป็นการบั่นทอนความรู้สึกอีกเหิมภายในจิตใจ การจะเข้าถึงเป้าหมายสูงสุดที่วางไว้ก็เป็นเรื่องยาก ส่วนคนที่ยึดมั่นกับความสำเร็จในวันวานย่อมไม่อาจพาตนเองก้าวข้ามความสำเร็จเดิมๆ ไปหาความสำเร็จใหม่ได้

ความสำเร็จและความล้มเหลวเป็นเรื่องควรใส่ใจจริงๆ แต่เป็นเพียงระดับหนึ่งเท่านั้น ใส่ใจกับความสำเร็จเพื่อต่อยอดให้ดีกว่าเดิม ใส่ใจกับความล้มเหลวเพื่อจัดข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นไม่ให้กลับมาเกิดขึ้นใหม่ เพียงแต่เราไม่ควรยึดติดมากเกินไป จนไม่อาจจะก้าวไปสู่เป้าหมายสูงสุดได้ สุดท้ายก็อาจพาเราไปสู่ความล้มเหลวแทน

เรื่องความคิดก็เป็นแบบเดียวกัน ในการทำงานบางครั้งย่อมมีความเห็นที่แตกต่างกัน หากต่างฝ่ายต่างยึดติดกับความคิดของตนเองว่าถูกต้องเสมอย่อมจะนำไปสู่ความขัดแย้ง การทำงานที่ดีต้องรู้จักรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไป จะเป็นการช่วยให้องค์กรเกิดความหลากหลายในงานที่ทำ เป็นการเปิดวิสัยทัศน์ให้กว้างไกลยิ่งขึ้น แม้ว่าความคิดเหล่านั้นไม่ถูกใจเราก็ดำเนิน

การยอมรับความแตกต่างทางด้านความคิดในการทำงานนั้นต้องมีจิตใจที่เปิดกว้างยอมรับความคิดเห็นโดยทั่ว ต้องมีจิตใจที่เป็นกลาง ไม่เอนเอียงไปยังฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ผู้ที่ทำได้เช่นนี้จึงจะสามารถยอมรับความแตกต่างทางด้านความคิดได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ผู้ที่เป็นนักปราชญ์ย่อมเข้าใจในธรรมชาติของความแตกต่างเหล่านี้ ย่อมที่จะเข้าใจว่าแท้จริงเป็นเรื่องธรรมชาติ ไม่ใช่สิ่งผิดปกติแต่อย่างใดทั้งสิ้น หากเข้าใจได้ย่อมอยู่ท่ามกลางความแตกต่างเหล่านี้ได้ด้วยใจที่เป็นสุข และสามารถมุ่งหน้าเข้าสู่เป้าหมายได้อย่างเต็มที่

ซึ่งนั้นก็ต่างกับผู้ขีดแคลนสติปัญญาที่จะคอยเฝ้าแต่มองหา
สิ่งที่แตกต่างจากตนเอง แล้วก็คอยทำลายสิ่งนั้นด้วยวิธีการต่างๆ
การทำเช่นนี้ย่อมเป็นการจุดชนวนความขัดแย้งให้เกิดขึ้น ซึ่งแน่นอน
ว่าจะนำไปสู่ความรุนแรงต่อไปอย่างไม่สิ้นสุด

การทำงานย่อมมีหลากหลายความแตกต่าง
อยู่เสมอ หากเรารู้จักใช้ความแตกต่างให้เกิด
ประโยชน์ย่อมบรรลุเป้าหมายภายใต้ความแตกต่าง
ได้อย่างงดงาม!!!

ค ว า ม อ ย า ก
ลั ว น เ กิ ด จ า ก
ก า ร ใ ห้ ค ว า ม ส ำ ค ัญ
ม า ก เ กิ น ใ ป

“

...ไม่เชิดชูความร่ำรวย
ก็ไม่ทำให้ประชาชนเกิดความแตกแยก
ไม่เห็นว่าส่ิงที่หายากมีค่า
ก็ไม่ทำให้ประชาชนเกิดการขโมย
ไม่เห็นส่ิงยั่วยวนให้เกิดความอยาก
ก็ไม่ทำให้จิตประชาชนยุ่งเหยิง...

”

การเกิดความอยากขึ้นมามีอยู่ในจิตใจ ล้วนมีพื้นฐานมาจากการที่เราให้ความสำคัญกับบางสิ่งมากเกินไป บางคนอยากจะได้รถยนต์ อยากได้บ้าน หรือเงินทองนั้นก็แสดงว่าให้ความสำคัญกับสิ่งเหล่านั้นมากกว่าสิ่งอื่น ซึ่งเป็นธรรมดาที่คนเราย่อมต้องทำงานหาเงิน เพื่อให้ได้สิ่งเหล่านี้มาเป็นของตนเอง

ความอยากนั้นหากมองในแง่ดีก็เป็นสิ่งที่กระตุ้นให้เราทำงานได้อย่างเต็มแรงมากยิ่งขึ้น ส่วนหนึ่งก็กลายมาเป็นความทะเยอทะยาน วาดฝันไว้ว่าต้องได้อย่างนั้นต้องทำอย่างนี้จึงจะประสบความสำเร็จ ซึ่งหากว่าทำไปด้วยวิถีทางที่ถูกต้องและเหมาะสม รู้จักรอคอยความสำเร็จด้วยการลงมือทำอย่างมุ่งมั่นและมานะพยายาม นั่นก็จะทำให้ความอยากก่อเกิดประโยชน์ไม่น้อยทีเดียว

แต่สำหรับบางคนที่มีความอยากเสียจนรอคอยไม่ได้ก็มักจะใช้หนทางที่ง่าย รวดเร็ว แต่ผิดมหันต์ อย่างการแก่งแย่งจากผู้อื่น การลักเล็กขโมยน้อย การปล้นชิง เป็นต้น การให้ความสำคัญกับสิ่งบางสิ่งหรือเรื่องบางเรื่องมากเกินไปนั้นจึงเป็นเรื่องที่อันตรายอย่างไม่น่าเชื่อ เป็นการกระตุ้นกิเลสที่มีในใจให้ยิ่งใหญ่ขึ้น ใหญ่เสียจนอยู่เหนือคุณธรรมและความถูกต้อง

คนที่ตกอยู่ในหลุมพรางของความอยากยอมทำความชั่วเพื่อสนองตัณหาและกิเลสของตนเองเช่นนี้ บั้นปลายที่รอหาใช่ความสำเร็จอย่างแน่นอน มีเพียงความล้มเหลวเท่านั้นที่รออยู่ นอกจากนั้น ยังจะกลายเป็นที่เกลียดชังของผู้อื่นไปโดยปริยายด้วยเช่นกัน

การรู้จักกินอยู่อย่างพอดีเป็นหนทางที่บั่นทอนความโลภที่เกิดในจิตใจได้อย่างดีที่สุด คนที่ฉลาดยอมเลือกทำในหนทางนี้เพื่อไม่สร้างปัญหาให้แก่วิตของตนเองในภายหลัง เรียกได้ว่าตัดไฟเสียแต่ต้นลมก็ยอมได้

การทำงานเองเราจำเป็นต้องมีความอยาก ความทะเยอทะยาน เพื่อผลักดันให้งานนั้นก้าวไปข้างหน้าก็จริง แต่ก็ต้องมียุติในระดับที่พอดีเท่านั้น หากมากเกินไปทั้งความอยากและความทะเยอทะยาน นั้นก็อาจจะกลายเป็นผลร้ายแก่ตัวได้เช่นกัน

ดังที่บางคนเลือกที่จะประสบความสำเร็จในงานที่ทำโดยไม่ได้คำนึงถึงวิธีการว่าจะถูกหรือผิด จะเอารัดเอาเปรียบใครมาก็ไม่สน ความสำเร็จเช่นนั้นย่อมไม่ใช่ความสำเร็จที่น่ายกย่องและน่าภูมิใจ หากใครได้รู้ความจริงในเรื่องนี้ย่อมไม่มีผู้ใดนับถือในความสำเร็จดังกล่าว

คนที่ฉลาดย่อมรู้จักใช้ความอยากและทะเยอทะยานให้เกิดประโยชน์ ซึ่งเคล็ดในข้อนี้ก็คือ “ต้องควบคุมให้ได้” และ “ใช้ในทางที่ถูกต้อง” นั่นเอง หากทำได้ย่อมเป็นประโยชน์ แต่ทางตรงกันข้าม หากทำไม่ได้ย่อมจะเกิดโทษมหันต์เช่นกัน

คนเราเกิดมาพร้อมกับความอยากและทะเยอทะยานกันทุกคน ต่างกันที่ว่าใครจะมีมากน้อยเท่าใด และใครจะใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ดีกว่ากันเท่านั้น ถือว่าเป็นเรื่องธรรมชาติที่เราพึงต้องเข้าใจ!!!

老子

รู้ จัก ทำ ตัว ให้ ว่าง เป ล่า

ฟ้าดินไร้ความเมตตา เห็นสรรพสิ่งเป็นหุ่น
นักปราชญ์ไร้ความเมตตา เห็นผู้คนเป็นหุ่น
ช่องว่างระหว่างฟ้ากับดินก็เหมือนหีบสุบลม
ว่างเปล่าแต่ไม่สิ้นสุด ยิ่งเคลื่อนไหวสรรพสิ่งก็ยิ่งมาก
ความรู้ยิ่งมาก ยิ่งทำให้ยากไร้
รักษาความว่างเปล่าจะดีกว่า

”